

Vår pligt blir lika fullt at röja utaf
 vägen,
 Allt hwad som hindra kan så ägta
 Kunga-dygd,
 Hwi se vår Konung om, Sorgfällig,
 höstbenågen,
 Allt ondt at wända bort ifrån vår
 Swänska bygd:
 Men om hwarannan wi med orätt
 wele stielpa,
 Kan swärilig hwarfen Gud, ell' Kung
 oss mera hielpa.

GS 1788

Glädje = Betyg,

Wid

Deras Kongl. Majestäters
 Sweriges, Göthes och Wändes Konungs
 Arfwinge til Norrige, Hertig til Schleiswig
 Hollstein, &c. &c.

GUSTAF den III:djes

Lillika med

Vår Allernådigsta Drottning

SOPHIA MAGDALENAS

Högst = Hugneliga

Kronings - Fäst,

I Stockholm den 29 Maji 1772.

SEDERHOLM,

Tryckt hos WENNERBERG och NORDSTRÖM, 1772.

Sårt tal kan nu ej bli om alla
 de Regenter,
 Som hos oss Spiran fördt med
 mild och rättwis Hand:
 Alt sådant rundligt fins hos våra
 Riks - Skribenter:
 Som derom handlat har i många
 stora band:
 En Christjern sägs väl skall sitt Land
 ha welat plåga;
 Men GUSTAF har det frälst med
 Lif och all förmåga.
 För-

Försynen åter oss, til Kung en GUS-
TAF gifwer:

Högst wärdig Kunga-Son af Högst-
wärd Kunga-Far:

Oss tacks Han wäl så stor om icke
större blifwer,

An andra, och då Han i dag mot
Kronan tar:

Bli stadfast allas hopp, at se war
wälfärd grönska,

Sen wi med Honom fått mer än
wi kunnat önska.

At sätta i full dag war Drottningss
Stora wärde:

Det hörer äfwen til en Öfwer-Må-
star hand,

Ansigt knapt tecknas kan utaf de
måst utlärde,

Så dyr Glenod för wårt nu mat-
ta foster-Land:

Deß Majestätiska Dygds wist ökar Ero-
nens strålar;

Men hwem är som den rätt, til all
sin högd afmålar?

Af

Af frögd Naturen all på denna da-
gen spritter,

At se i största Pragt så utwalt
Kunga-Par

Här mötas Diurens Röst med Fogla
fir och qwitter,

Och Jorden wörnadsfult sin bästa
Drägt antar:

Men Swea Föld så högt til glädje-
rop nu föres,

At det til Himlens Kong och alla
Länder höres.

Med nit wi böre och den högsta Her-
ren prisa,

För Guda-skänker fler, som öfwer
många gå:

Som oss har redan giordt så mycken
frögd och lisa;

Men hwilkas höga dygd långt mer
wil förespå:

War glädje är för stor at kunna nog
uttryckas!

Gud låte aldrig den olyckligt från
oss ryckas!

Så

Så låra lösas nu fult opp de olycks-
garnen,

Som förr oss ömt besnårt och delss
än hålla fast;

En GUSTAF hjärtan bytt med trog-
na Swänska Barnen,

För oss i lycklig stund: med bästa
skjal och hast,

Han genast våra fick, wi munno Hans
tillbaka,

Swaras wi Sötsta frugt med tiden
måste smaka.

Så plår på Dystra måln sig wisa liuf-
sta Solen,

Den Tredje GUSTAF nu går op-
på Kunga Tron,

At med sin Åro - glans bestråla Nord-
ska Polen,

Och te sig nu, som förr om Rikets
bästa mon,

Förundrad föding af Högst-ädla WASA
Blodet:

Ena Stor - GUSTAVERS Bild i Run-
ga Bett och modet.

Men

Men frågan: hwilken af de två GUS-
TAFVER Första,

Bör företrädet få? är swår at lösa
opp:

De warit hwar för sig, just Kungar bland
de Största,

Som ewigt ärofult fylt deras lef-
nads lopp:

Enderas högsta pris man därför ej kan
fälla,

Hälst när den Tredje wil dem bägge
föreställa.

O! Gud! vår tro är fast, at du nu
wil fullborda:

Dit Råde-wärck, men de, at det må
ske i frid:

Och at med denne Kung, GUSTAF,
Din Helga Smorda,

Dig tackss oss gie igen vår Första
GUSTAFS tid!

Då frias wi för at inbördes oss förtåra,
Samt få i sällhets lugn dig ewigt
lof hembära.

Vår